

Sinds Maart 2015 ben ik adoptant van zijn graf. Toen ik hem net toegewezen kreeg wist ik helemaal niets van hem. Ik had alleen de informatie die in de database van Wings to Victory stond. In Mei 2015, vlak na bevrijdingsdag, ben ik zijn graf gaan bezoeken. Op dat moment werd ik toch wel erg nieuwsgierig naar wie hij was en wat hij allemaal heeft gedaan. Ik ben daarom toen op zoek gegaan op google. Alleen ik kon daar helaas niets vinden, ook niet bij de officiële RAF-site. Ik heb het toen maar laten rusten...

Maar ik merkte toch, dat omdat je geen band heb met diegene, het lastig was om hem aandacht te geven en het graf te bezoeken. Het is dan erg onpersoonlijk. Afgelopen Juli (2016) ben ik weer naar zijn graf gegaan. Hierdoor werd ik alleen maar meer gemotiveerd om contact met familie op te zoeken. En aangezien social media een geweldig medium is, heb ik toen de keus gemaakt om in het buitenland op zoek te gaan.

Dus op facebook gezocht naar een Royal Air Force groep. Deze was er, alleen was hij besloten. Toch de stoute schoenen aangedaan en een verzoek ingediend. Deze werd goed gekeurd. Gelijk heb ik daar een oproepje gezet of dat iemand Thomas E. Barnes kende of dat er iemand informatie had over zijn squadron. Ik heb toen verschillende tips gehad van veel mensen. Ook kwamen er veel complimenten voorbij. Hoe goed en fijn ze het vonden dat er mensen waren die omkeken naar hun gevallen collega's. Ook kreeg ik van iemand de tip om de officiële site van de RAF in te schakelen. Deze heb ik toen een mailtje gestuurd, alleen is daar nooit iets uit gekomen. Maar al vrij snel kreeg ik contact met een gepensioneerde korporaal van de RAF, Chris.

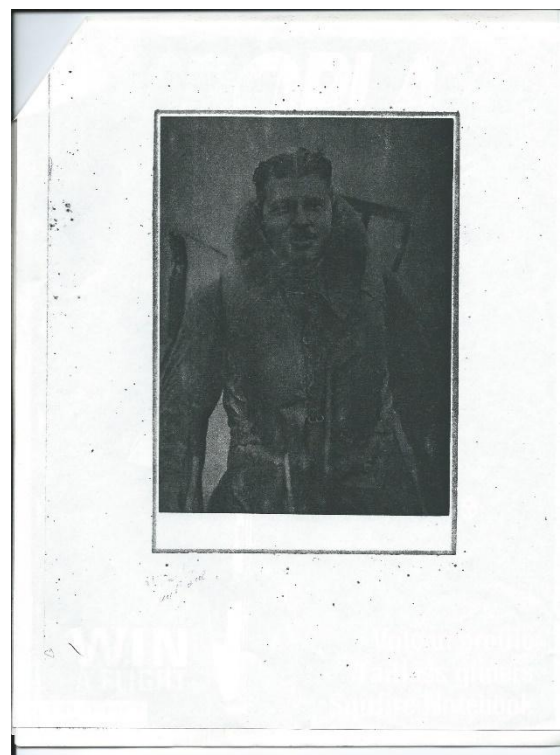
Chris heeft heel veel informatie voor mij gevonden, onder andere met wie Thomas getrouwd was en dat hij een kind had. Op een gegeven moment dachten we familie van Thomas gevonden te hebben in Engeland. Alleen kregen we al snel door dat dit niet het geval was, de connecties klopte niet helemaal. We hebben toen de hoop niet opgegeven en zijn door gaan zoeken. Al vrij vlot kwam Chris erachter dat Gladys hertrouwd was met een Amerikaan en dat zij dus met hem meegegaan is naar Amerika. Zo zijn we verder gaan zoeken in Amerika. Op de naam van deze Amerikaan, Stottlemeyer.

Toch hebben we na een tijdje familie gevonden in Engeland. Chris heeft met hun contact opgezocht. Alleen gaven zij aan dat ze nog nooit van Thomas Barnes gehoord hadden. Wel konden ze zijn zus.

Na een tijdje vonden wij dat Gladys een zoon had gekregen met haar nieuwe man. En hadden wij hoop dat deze zoon nog weleens in leven kon zijn. Na google afzoeken en hoop hebben kreeg Chris contact met deze zoon, Victor.

Al gauw ik kreeg zijn email toegestuurd en heb ik zelf contact gezocht met Victor. Victor vertelde mij dat hij samen met zijn vrouw het graf weleens heeft bezocht en dat zijn (stief)zus Sally, dus de dochter van Thomas, ook in Nederland is geweest om zijn graf te bezoeken. Sally de dochter van Thomas leeft op dit moment ook nog. Helaas heb ik met haar nog geen contact gehad, maar wil dit wel graag in de nabije toekomst.

Dankzij Victor weet ik nu ook hoe Thomas eruitzag en wat zijn verhaal is. Zo heb ik het verhaal doorgekregen over zijn RAM en begreep ik dat zijn moeder weleens had gezegd dat hij een rascal was.

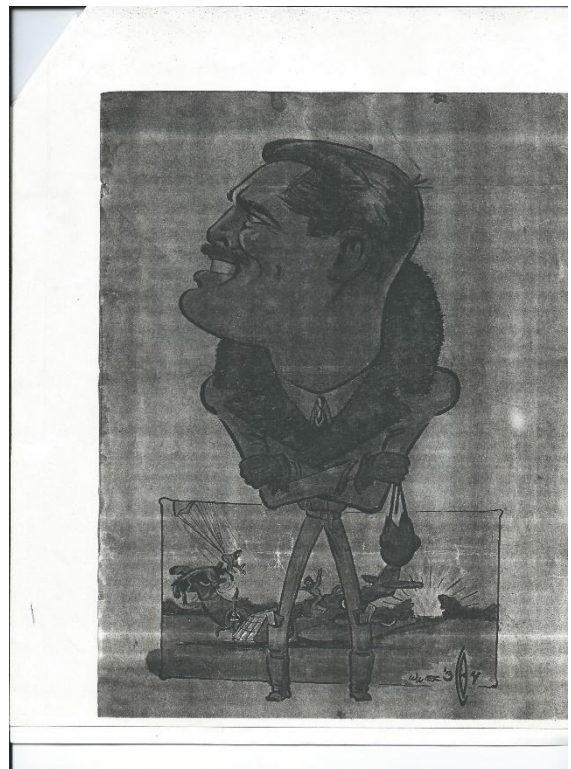
gegeven moment stopte één van de motoren ermee en sprong Thomas direct achter het stuur, ook al was hij geen piloot en had hij er nooit een training voor gehad. Thomas heeft het vliegtuig zonder gewonden op de grond gezet, behalve de 'koe' dan. In het RAM award staat vermeld dat er tenminste 1 dode is gevallen. Volgens het rapport een paard, volgens Thomas zelf was het maar een koe.

Omdat deze navigator een invloedrijke vader had, heeft deze ervoor gezorgd dat Thomas de training tot piloot kon gaan doen. Victor vertelde mij ook dat Thomas van deze vader een duur horloge heeft gehad, waarschijnlijk is deze tijdens de crash verbrand of heeft iemand deze, nadat ze op de grond zijn terecht gekomen, meegenomen.

De foto hierboven laat een artikel in een krant zien. Dit artikel gaat over zijn actie met de navigator.

Naar aanleiding van deze actie heeft één van zijn kameraden, ook uit de no. 114 squadron, een spotprent gemaakt.

Bij een andere vlucht, waar Thomas de piloot van was, had hij een motorstoring. Hierdoor moest Thomas zijn bommen laten vallen, omdat de Blenheim niet op één motor kon vliegen. Gelukkig zijn deze bommen niet afgegaan. Alleen zijn de bommen, helaas voor Thomas, op zijn squadrons favoriete pub terecht gekomen.

Victor gaf aan dat zijn moeder niet veel over Thomas (Barney) vertelde, het was voor haar een pijnlijke periode, maar zodra je ernaar vroeg wel antwoord gaf. Zo heeft Victor mij verteld dat zijn moeder vertelde dat Thomas een echte 'dare devil' was en af en toe een 'rascal' volgens zijn militair rapport.

Hij is 28-10-1911 geboren in Blackpool, Lancashire.

Op 31.12.1929 is hij bij de RAF gegaan.

Op 07.12.1936 is hij naar de Air Observer school gestuurd en op 10.06.1939 naar de Pilot training.